

in od tam se je na stara leta preselila v rojstni kraj kot vdova, kjer je imela za preužitek lepo posestvo. Na zadnji poti je se spremljala lepo številno ljudi, v asistenci domačega g. župnika je bil tudi g. župnik Razbornik od Sv. Urbana, ki je spregovoril ob odprti gomili rajni v slovo. Še isti dan pa je spjavala med angelske trume dušica devetletnega Poldeka Vidoviča, učenca vurbeske šole, doma iz Krčevin. Nek solar ga je brcnil z nogo v trebuh, pretrgala se mu je trebušna mrena, dobil je vnetje z različni zapletljivi in zdravnik mu niso mogli oteži življenja. Ta primer je glasen opomin, kako se razpasuje surovost med mladino. Od ljubkega fantka pa je romala smrt dalje po Krčevinah in iskala nove žrtve. Stopila je v hišo Kuharjevo in zamahnila s koso po gospodarju Jožefu, star komaj 49 let. Umrl je na posledicah možganske kapi med prevozom v bolnišnico radi pljučnice na pešnično sredo jutraj. Veliko ljudi je šlo k pogrebu in mu tako izkazalo zadnje spoštovanje. In drugi dan je zopet v Krčevinah smrt bila na delu. Odrašila je napornega življenja 86 letno Gerčko Horvat, ki je še lansko leto hodila precej daleč v cerkev. Njena hči je usmiljenka v Trstu. — Počivajte v miru vsi, vsem žalujočim pa božje tolažbe!

Dva smrtna primera pri Sv. Andražu v Haložah. Nebeški Vrtnar je pred kratkim presadil dve dobri Marijini družbenki iz te solzne doline v svoj nebeški vrt. Obe sta vse življenje kot lepi cvetki dehteli in širili vonj krepkega, zgledega življenja Marijinih otrok. Obe sta zveneli pod morilno roko jetike, ki ju je neozdravljivo zgrabila in iztrgala iz naše srede. Obe sta bili doma iz Strmca, obe sta veliko delali in se mučili ter si skrbeli za trdi kruh na mačehovski haloški zemlji, ki je tako lepa, a tudi tako skopa. Lizika Vindiš je zadnja leta še s posebno ljubeznijo podpirala svojega nečaka Ivana, ki študira in tako želi, da bi postal ves Gospodov. Tonika Potočnik je nekaj ur pred slovesom iz sveta prešla Gospoda, zato ji je posebni nasmeji igral okrog ust na mrtvaškem odru. Tako smo se na grobu postavliali od dragih sester s solzami v očeh in s svetim mirom ter tiho srečo v srcu.

Župnikov brat legel k večnemu počitku. Pretekli teden je v lepi starosti 80 let po nekajdnevni boleznj zatisnil oči k večnemu počitku g. Kerestur Koloman iz D. Lendave. Pokojnik je bil brat v Bakovih živčnega upokojenega župnika. Naj počiva v miru, a g. bratu naše iskreno sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Vuzenica. Časi so hudi, a mi smo kljub temu veseli. Čeprav je bila tudi letos huda in mrzla zima, nismo pustili volka skozi faro kakor lani. Oklicanih je bilo namreč nič manj ko 6 parov.

Dravsko polje

Vurberg. Vurberžani se zadnje čase na vse načine izobražujejo. 27. in 28. februarja je priredil okrajni kmetijski odbor kmetijski in sadjarski tečaj z zelo zanimivimi in aktualnimi gospodarskimi predavanji v teoriji in praksi. Udeležilo se ga je precej gospodarjev in fantov kmetijsko-nadaljevalne šole, vendar bi bilo treba še več razumevanja in zanimanja za take, kmetu tako nujne stvari. Eni pa delajo čisto posebne tečaje za prislino prilastitev tuje lastnine. Posebno meso jim gre v slast. Kradejo kure in svinjska plečeta. Pri Mariji in Ani Minih v Grajenščaku si je kar vso kobiljo privoščil in kokoške zraven, ubogi ženci pa naj zdaj sam fižol omlatujeta, je to za kristjane? — Naša društva so stalno na delu. Za praznik sv. Jožefa je namenjena pestra akademija FO in DK, če se bodo ugodno rešile zadeve višje sile, kar bo pravčasno razglašeno. Ker pa je upanje na prireditev akademije, zato vsem prijateljem katoliške mladine doma in pri sosedih kličemo: na veselo svidenje v dvorani!

Slovenske gorice

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V pustnem času je bilo precej živahno, imeli smo 9 porok. Želimo novoporočencem veliko sreče in blagoslova v novem stanu. Naj bi bili krepka opora cerkvi, na-

rodu in domovini! — Naša sadjarska in vrtnarska podružnica se krepko giblje. Na njenem običnem zboru je prof. Šiftar v dvehurnem govoru podal mnogo koristnih navodil za pripravo zele-njave. Na poučnem shodu 10. februarja je naš tajnik Jože Kraner predaval o glavnih škodljivcih našega sadnega drevja, na tečaju 26. februarja za ssaženje drevja pa, kako se naj ssaži sadno drevje in škropi. Na tečaju za cepljenje drevja 2. marca pa nam je isti razlagal, kako se cepi in precepilja. Pomagala sta mu naša člana A. Zemljic in Leop. Kurbus. Naši sadjarji v tem mesecu pridno ssažijo sadno drevje, ker noben noče biti naznanjen okr. glavarstvu za prisilno ssaženje. Pa bi bila tudi sramota za tistega, ki bi ne storil svoje dolžnosti. Še je dovolj časa do 1. aprila. — Na novi državni cesti Sv. Benedikt—Sv. Lenart se bo začelo delo, kakor hitro bo se zemlja osušila. Zemeljska dela se bodo dovršila in zgradila dva mosta. Zelo želimo, da bi se tudi celotno potlakala in dovršila. Upamo, da bo država dala na razpolago potrebni denar za dovršitev.

Mursko polje

Ljutomer. Ljutomerski farani, ako je v vas kaj katoliške narodne zavednosti, se boste gotovo naročili na Mohorjeve knjige! 30 din za šest knjig boste že zmogli. Ne odslavite nabiralca, ki bo prišel k vam z nabiralno polo! — Iz okolice Ljutomer se sliši godrnjanje nad zlikovcem, ki se spravlja nad kokoši. Upanje je, da se bo nepridiprav enkrat vendarle ujel. — Pošteno nas je presenetilo. Ko smo pričakovali, da bo dež prenehal in se nam bo nasmejalo sonce, pa nas je pozdravil v četrtek jutraj skoraj 15 cm debel sneg.

Saj bi bili veseli, če bi bilo še okrog Božiča, toda sedaj ga pa res nismo! Ker je sneg južen, se je zelo oprijel drevja, posebno iglastega, kjer je naredil veliko škode. Nesreča pa je tem večja, ker je takoj drugi dan posijalo sonce, ki je naglo topilo zapadli sneg. Ker so bili potoki narastli že radi obilnega dežja, so sedaj prestopili struge. Posebno škavnica, ki je spravila pod vodo velik del polja. Nevarnost je za ozimlino. Res se sprašujemo: kdaj bo končno nastopil dan, da se bo škavnica regulirala in tako vsaj nekoliko zmanjšala njena uničevalna moč? — Najbolj so prizadeti kraji: Cezanjevi, Ljutomer in Ristova, saj so od obmurskih krajev skoraj odrezani, ker so ceste vse pod vodo.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Dne 1. marca zvečer so ljudje opazili na severni strani jasnega neba polarni sij, kakršen se je pojavil pred 2 leti. Nenadna rdeča svetloba, ki je trajala le nekaj minut, je vzdramila tudi naše gasilce, ki so mislili, da nekje v bližini gori, a so se kmalu prepričali o nasprot-nem. — Naše ceste so ponekod obupno slabe. Pred dnevi se je namreč v Šolski ulici avto do osi pogreznil v blatu, odkoder so ga pozneje komaj praznega izvlekli. — Zveza poljedelskih delavcev je že in še bo v vseh večjih krajih priredila za svoje člane sezonske delavce socialne tečaje, v zvezi s katerimi imajo krajevna društva svoje občne zbore. Tečaji so proti pričakovanju povsod zelo dobro obiskani.

Turnišče. Pred dnevi so se naši čevljarji s kolesi vračali iz soboškega sejma. Ker kupčija ni bila alaba, so v Rakičanu zavili v gostilno in malo globlje pogledali v kozarce, kar je povzročilo, da je čevljarski mojster Z. J. padel s kolesa ter se občutno poškodoval po obrazu. — Nevarne rane na nogah ima posestnik Smej Ivan in obstoja velika nevarnost, da mu bodo morali v bolnišnici nogo odrezati, ako ga še hočejo ohraniti pri življenju. — Precej prahu in nepotrebnega govorjenja je povzročila gostilna, ki se nahaja tik cerkve. Omenjeno gostilno je namreč oblast zaprla. — Naše Prosvetno društvo in Fantovski odesk sta pridno na delu in sta nam predvajala že več lepih iger in predavanj.

Bedonci. Kakor smo že v našem listu poročali, je bila ustanovljena selska dostava v našem poštnem okolišču. Ravnateljstvo plač ni hotelo povišati, naša občina, ki ima za vse drugo dovolj denarja, pa ni hotela nič prispevati, kakor to delajo druge občine. Ljudje so nejevoljni, pa poštarico ne zadene nobena krivda. Sicer pa bo to kmalu urejeno, ko bo država nastavila pri pogodbenih poštah pismonošo. — Čudimo se, kako je mogoče, da pri nas ni razpisano mesto tajnika na občini. Naj bo tajnik kdor koli, toliko pa menda le lahko zahtevamo, da bo obvladal slovenščino. — Že več ko eno leto manjka na naši šoli ena učna moč. Otrok imamo okrog 300 in da je to za tri učne moči preveč, je menda vsakemu jasno. Prosimo žensko učno moč, ker je na taki šoli potrebna vsaj ena ženska moč.

Haloze

Sv. Andrej v Haložah. Po pametni zamisli blagopokojnega voditelja dr. Korošca je kakor dru-

Koliko pentelj ima nogavica? V paru na roko pletenih bombažnih ženskih nogavic je potrpežljiv človek naštel nič manj nego 47.000 pentelj. Še popolnoma drugačne številke pa dobimo, če vzamemo v roke nogavice iz drobnejšega tvoriva, n. pr. iz svile ali umetne svile. Takšen par nogavic šteje približno dva milijona pentelj. Industrija uporablja za pletenje takšnih nogavic najbolj zamotane stroje, ki sestojijo iz kakšnih sto tisoč delov. Na uro spleta ta stroj okrog 45 milijonov pentelj, to se pravi, da izdela v eni uri približno 20 parov nogavic.

Prižgana vžgalica se vidi kilometer daleč. Kakor so pokazali v Nemčiji poskusi, se vidi še tako majhna luč precej daleč. Tudi pri zastira-

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Pri kratkem opisu Turškega zida je bila omenjena drča, katera je bila strašno nevarna past za vsakega, kateri bi se lotil napada v dolinici. Na vrhu drče so bili nagrmadeni ogromni kupi kamenja ter hlodov. Ta plaz so sprožili v odločilnem trenutku, zagrmel je z največjo brzino po strmi riži, se izpraznil nad glavami janičarskih kričarjev in je pokopal pod seboj najbolj ropazeljno ter krvoločno sodrgo.

Do neba segajoči obupni kriki... Tulenje in ječanje na pol živih ter ranjenih, zaokren na pobeg za podsutimi stoječih...

Tak je bil začetek in konec zadnjega naskoka nad Turki zid med Rušami in Falo.

Za bežečimi Bosanci in Hercegovci so metali Rušani z obzidja koše čebel. Razljutene živalice so se spustile v gostih rojih za bežečimi in so jih neusmiljeno pikale. Preganjani vragovi so po ljudski govorici bežali, kolikor so jih nesle noge, in se drli na ves glas: »Strašno so štajerske muhe! Bežimo, bežimo, sicer bomo vsi poginili!«

10

Na Ali pašo v čolnu na Dravi so streljali mušketirji s krogli, ko je gonil z golim mečem svoje ljudi v boj za posest zida. Verskega odpadnika se ni prijel niti ena od izstreljenih krogel. Po prepričanju o nedotakljivosti pasjega sina šine po ljudskem pripovedovanju enemu od krščanskih strelcev rešilna misel v glavo. Z roke sname zlat blagoslovljen poročni prstan in ga porine namesto svinčenke v cev muškete. Zlati naboj v puški izstrelil. Komaj se razkadi oblaček smodnikovega dima, že omahne paša smrtno zadet iz čolna v Dravo, ki ga odnese proti sultanovemu mostu kot prvo sporočilo, da so bili Turki poraženi tudi pri Turškem zidu.

Takoj po pobegu napadalcev so Rušani odprli vrata Turškega zida ter so začeli vlačiti izpod kamenja ter hlodovja ubite ter ranjene Turčine. Mrtve in poškodovane so brez usmiljenja in prizanašanja pometali v Dravo in so na ta način oznanili sultanu Sulejmanu, da Ruše nikakor niso zaostale za Mariborom!

Vladarja velike Turčije je silno potrl, ko je prejel vest, da je priplaval po Dravi najprej truplo Ali paše v blesteči bojni opremi, za njim pa nešteto mrličev iz vrst bosanskih in hercegovskih janičarjev.

Medtem ko je grebel Ali paša kostanj iz žerjavice Turškega zida, tudi njegov v Rušah zaostali mostarski tovariš Mohamed ni držal križem rok. Preprostemu narodu je do danes znano, da se je podal višji Turek iz Mostarja v ruško Marijino cerkev na konju. Kolikokrat je pogledal